

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 14. Martyres Cordubenses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

tionis subscripsisse. Hanc quoque epi- Sæculum IX.
 stolam Lupus Ferrariensis concinnavit. A. C. 853.

Amplius isto, Concilium Vermerii
 mense Augusto hujus anni octingentesi-
 mi quinquagesimi tertii celebratum. Ad- tom. 8. p. 9.
 fuere Metropolitanæ quatuor cum suis Suf- Capit. to. 2.
 fraganeis, videlicet Venilo Archiepisco- p. 58.
 pus Senonensis, Hincmarus Remensis,
 Paulus Rotomagensis, Amalaricus Turo-
 nensis & quidam alii Episcopi ex Provin-
 cia Lugdunensi. Hic iterum aliquid oc-
 currit de infirmitate Herimanni Episco-
 pi Nivernensis, cujus jam in Concilio
 Sueffionensi mentio facta; & quia cura
 ipsius Archiepiscopi plurimum ei profue- Sup. §. 28.
 rat, Regimen Ecclesiæ suæ denuo rece-
 pit. In hoc quoque Concilio Articuli,
 quos Rex Carolus in Synodo Sueffionensi
 promulgari jusserat, approbati.

§. XIV.

Martyres Cordubenses.

At Cordubæ Mahomet persecutione Eulog. III.
 Christianorum Regnum auspiciatus memor. p. 1.
 prima die omnibus, qui Patri suo servie-
 rant, e Regia ejectis, iisdem tributum
 imperavit, & militibus Christum colen-
 tibus stipendia eripuit. Ad præfecturas
 deligebat, quos Christianis infensissimos
 noverat; unde non solum severissime
 puniebantur, si qui Prophetam illorum
 contempserant, sed permulti ad Super-
 stitio-

Sæculum IX.
A.C. 853. stitionem Mahometanorum suscipiendam
 cogebantur. Inter Apostatas notatur
 ille *Cateb*, seu Notarius, anno superiore
 SS. Martyribus adversatus. Eum solum
 Mahometani, cum ceteri Christiani om-
 nes ex Palatio pellerentur, servatum,
 quod lingua Arabica elegantissime elo-
 queretur, nihilominus elapso paucorum
 dierum spatio ad fratres suos abire jusse-
 runt, & Ministerio, quo fungebatur, pri-
 varunt. Ille fortunæ pinguioris jactu-
 ram non ferens Musulmannum profiteri
 non exhorruit, eorumque templa fre-
 quenter ingredi cœpit, qui cum esset ad-
 huc Christianus, sero ac pigre ad Eccle-
 siam procedere solebat. Tunc vero post-
 quam Christum negavit in honorem pri-
 stinum restituitur & in Palatium revoca-
 tur, ut illius exemplo alii quoque per-
 verterentur.

c. 3. Interea Rex omnes Ecclesias nuper stru-
 ctas, & quidquid novo cultu in antiquis Ba-
 silicis splendebat, ex quo Musulmanni re-
 rum potiri cœperant, dirui jubet, atque
 c. 4. omnibus Christianis Judæisque e Regno
 suo pulsus non alios quam suam Religionem
 profitentes tolerare animo constituit;
 sed in principio Regni seditiones & bel-
 la exorta indignantem ab hoc proposito
 abstraxerunt. Imo ipso etiam ringente
 complures Arabes Christiana Sacra am-
 plexi mortem generose contempserunt;
 quam.

quamvis alios subeunda tormenta a professione publica fidei Christianæ absterrent. Inter seditiones exhausto ærario, Christianos exactioibus dure vexabat, quas a Christianis colligere aliquos falsos fratres non pudebat. Musulmannorum vero præcipui, cum viderent, Christianos immani jugo premi, dicebant: *Quo nunc abiit Heroum vestrorum virtus? quo decertandi ardor au- fugit? qui ad oppugnandum Propbetam nostrum concitis gressibus currebant, iusta ultione perempti sunt. Nunc adsint, nunc veniant, modo properent, si Divinitus inspirantur!* Tunc igitur juvenis quidam Fandila Monachus aspectu decorus & virtute venerabilis primus Martyrio sese obtulit. Is in urbe Accitana (hodie Portus Gaditanus dicitur) progenitus, Cordubam discendi gratia missus, Monachis se junxit, & in Monasterium Tabanense sub regimine Martini Abbat- tis se recepit. Ibi aliquamdiu versatum Monachi ad radicem Mellaris pinnaculi (*) ab Abbate ipsius sibi exposcunt, & invitum Presbyteri ordine sacrari cu- rant, gemino Monasterio virorum fæmi- narumque illius loci præfuturum. Ille Abbas factus multo magis vigiliis, je- juniis & orationi incubuit. Ergo qua- dam die Cordubam se confert, Judicis obtutum intrepide subit, prædicat Evan- gelium,

Sæculum IX.
A. C. 853.

c. 5.

S. Fandila
Martyr.
c. 6.

c. 7.

* Pinna mel-
laria.

Sæculum IX.
A. C. 853. gelium, Sectæ Mahometis impudicitias exprobrat. Judex vinculis onustum mittit in carcerem, remque defert ad Regem, qui illico excandescens & tantæ audaciæ sermones, suæque potentiæ contemptum miratus voce terribili Episcopum Cordubensem custodiæ tradi imperat. Sed cum ille fuga se periculo subtraxisset, jussit Rex mandato generali cunctos viros Christianos interfici, & faminas venundari, quo tota gens dispergeretur. Attamen immane consilium intervertit Optimatum prudentia, moventes, æquitati repugnaturum, si ob unius temeritatem, quam ipsi proceres & sapientes Christianorum damnarent, totus populus exterminaretur, Rex erubuit repellere, eique satis fuit, jubere, ut Fandilæ caput amputaretur, & corpus trans fluvium patibulo suspenderetur. Id actum 13. Junii, anno 853. eadem die ejus memoriam colit Ecclesia.

Mart. Rom.
13. Jun.

6. 8.

Altera die Anastasius & ipse Presbyter Martyrio coronatur, qui ab ineunte ætate apud Basilicam S. Asciscoli Cordubensis disciplinis & litteris eruditus, & Diaconus ordinatus, hoc Ministerium dimiserat, vitæ Monasticæ desiderio. Tandem Sacerdotio initiatus cum Judices adiisset, & conviciis Prophetam fuisset profecutus, confestim unacum Felice Monacho, Compluti nato, sed origine Afro,

Afro, interficitur. Utrique caput am-
 putatum. Eadem die hora circiter no-
 na Sanctimonialis nomine Digna ex Mo-
 nasterio Tabanensi, cui Elisabetha præ-
 erat, ad accipiendam Martyrii palmam
 cucurrit. Illa haud multo abhinc tem-
 pore per somnum conspiceret sibi vide-
 batur Agatham, lilia & rosas ferentem,
 sibi florem porrigentem, & invitantem
 ad sui imitationem. Ex illa die crevit
 Martyrii desiderium, & fama ad eam per-
 lata Anastasium & Felicem pro Jesu Chri-
 sti nomine mortem fortiter oppetiisse,
 omnis moræ impatiens Monasterii clau-
 stris clam apertis strenue Cordubam con-
 tendit, ubi conspectum Judicis subiens,
 imperterrita quærit; quare occidisset
 Fratres suos, veritatis Confessores? ad-
 didit Confessionem Fidei, & opprobria
 in Religionem Mahometis. Nihil cun-
 ctatus Judex a lictoribus puellam decol-
 lari, corpusque pedibus sursum versis
 cum duobus aliis Martyribus in equuleo
 suspendi. Una itaque die hi tres Mar-
 tyres, nempe decima quarta Junii Æra
 891. seu anno Salutis 853. passi sunt.
 Die altera Benildis, fæmina ætate jam
 provecta, & magna pietate conspicua
 idem Martyrii genus consummavit; at-
 que Ecclesia quatuor hos Martyres die, qua
 obierunt, colit. Cadavera postea, in-
 genti concremata incendio, & in flumen
 dispersa.

Sæculum IX.
 A. C. 853.

Martyres
 Cordubenses.

Mart. Rom.
 14. & 15.
Jun. c. 9.

O o 3

Cum

Sæculum IX. Cum Columba Abbatis Martini, &
A. C 853. Elifabethæ Abbatissæ soror, illa complu-
 ribus annis junior, piissimæ sororis & Je-
 remiæ mariti ejus (*) consortio in puel-
 laribus annis tenerrime afficeretur, ma-
 gnum se Deo consecrandi desiderium con-
 cepit. Id vero mater, quæ futuras filia
 nuptias meditabatur, indigne ferens, sæ-
 pius ob hanc rem cum filia natu majore
 & genero jurgabatur. Columba multo-
 ties in matrimonium ab honestis procis
 exoptata nunquam eo adduci potuit, ut
 consentiret, & tandem morte matris li-
 bera ad Monasterium Tabanense convo-
 lans disciplinæ Martini Fratris sui insti-
 tuendam se tradidit. In Monasterio ce-
 terarum omnium exemplar facta, ut li-
 berius orationi vacaret, se solam cellula
 includendi licentiam obtinuit. Ecce au-
 tem, Congregatione Tabanensi crudeli-
 tate Musulmannorum in diversa sparsa,
 Moniales Cordubam in quamdam do-
 mum, quam prope Ecclesiam S. Cypria-
 ni habebant, se recipere coguntur. Ibi
 quoque Columba majore in dies perfe-
 ctionis desiderio incendebatur, cumque
 præterea multis revelationibus firmare-
 tur, quadam die e monasterio clam egres-
 sa, inquit, ubi Judex habitaret, ejus
 con-

(*) Nempe illo tempore quo etiamnum Elifa-
 betha cum Jeremia marito erat.

conspicuum subit, fidem Christianam confitetur, & blandis verbis hortatur, ut se converteret. Virginis speciem verbaque miratus Judex in Palatium deductam Satrapis exhibet. Illa etiam coram toto Senatu fidem Christi forti animo predicavit; unde Mahometani desperantes eam perverti posse, confestim ante fores Palatii necari jubent; quæ priusquam percuteretur carnifici sibi cervicem amputaturo mercedem largita est. Corpus Virginis non sicut ceterorum Martyrum expositum, sed in canistro ut erat lineis vestibus indutum in flumen projectum. Passa est autem S. Columba 17. Sept. anno 853. Æra 891. ejus corpus post sex dierum spatium quorundam Monachorum industria inventum est integrum, delatumque ad Eulogium Presbyterum, qui illud in Ecclesia S. Eulaliæ honorifice sepelivit.

S. Columbæ Virginis & Martyris exemplum secuta est S. Pomposa Monialis Pinnæ mellariæ. Istud Cænobium, S. Salvatori dedicatum, ad radicem rupis, quam apes sibi in sedem elegerant, positum erat, unde nomen, quod idem significat ac rupes mellis, traxit. Illuc Pomposa cum parentibus, fratribus & cognatis se contulerat, atque ad sublimem perfectionis gradum pervenerat. Itaque, comperto ipsa die S. Columbæ Martyrio, cum

Sæculum IX.
A. C. 853.

C. II.

Sæculum IX.
A. C. 853. jam dudum eandem palmam consequi ar-
dentissimis votis expeteret, sequente no-
cte Monasterii limen furtim egressa Cor-
dubam pergit, mane Judici se sistit, &
capite truncatur decima nona Septem-
bris. Corpus in fluvium projectum &
inde ereptum ad S. Eulaliam juxta cor-
Mart. Rom. pus S. Columbæ sepelitur. Ecclesia ve-
17. & 19. ro SS. Martyres illa, qua passæ sunt die,
Sept. colit.

§. XV.

Concilium Romanum.

Anast. to. 8. Sub finem ejusdem anni Leo Papa IV.
Cons. p. 101. Romæ in Basilica S. Petri Concilium
113. celebravit sexaginta septem Episcopo-
rum, ex quibus quatuor, nempe, Jose-
phus Episcopus Eporediensis, Nottingus
Brixienfis, Petrus Spoletanus & Petrus
Arretinensis ab Imperatore Lothario
missi fuere. Joannes Archiepiscopus Ra-
vennas misit Diaconum nomine Paulum,
qui suo nomine interesset. Conven-
re autem Patres die octava Dec. Indi-
ctione secunda, anno Pontificatus Leo-
nis IV. septimo, Imperii Lotharii trige-
simo septimo, Ludovici filii ejus quin-
to, seu anno Reparatae Salutis octingen-
tesimo quinquagesimo tertio. Primo
Nicolaus Diaconus Sermonem Pontifi-
cis ad Patres Concilii directum legit,
cui postquam Benedictus Diaconus no-
mine